

فانتازیاى كـ نه په رستى ... عه بدو لمو ته ښه عه بدو

له كـ مهـ گای ته ندروستدا فیکر و کلتور له سهر بڼه مای گه شه کړنى ناوه كـ کی مه عریفی و ناوه كـ کی ئایدیـ لـ ژى پـ شـ ده كه وـ تـ، مه عریفه به هـ ی پـ شـ كه وتنى زانست، ئایدیـ لـ ژیا به هـ ی گه شهی كـ مهـ اـ یه تیپه وه... كه چى له كـ مهـ گای دواكه وتوودا مه عریفه فیکرى ههر ئه وه یه كه هه یه، ئه وه ی كه ده گـ تـ ئایدیـ لـ ژیا یه، به پـ ی به رژه وه ندیپه كانی خـ ی و بـ شایپه كانه وه ده ست به سهر کلتور و مه عریفه دا ده گرـ تـ، كه واته ئه وه ی كه له فیکرى كـ مهـ گای بڼه ستوودا گرنگه مه عریفه و داهـ نـان و تازه گهری نیپه، به كـ كو ئه وه یه كه هـ وـ بدرـ تـ (رابردو و كه له پور) زیندوو بكرـ ته وه، هـ وـ بدرـ تـ وـ نا كړنى (كـ ن و ته قلیدی) له لایه ن عه قـ هـ وه به په سـ ند بزانهـ تـ، هـ وـ بدرـ تـ ته سه وری عه قـ ی ره وایه تی خـ ی له بـ چوونى (رابردو و كه له پور و سوننه تگه رایپه وه) وه ربگرـ تـ، ئه گهر ئه و شـ وه یه له عه قـ انیـ تـ زاـ بوونى شـ وه یه کی ئایدیـ لـ جیا بـ به سهر ژیا ندا، هه ژموونى دابونه ریتی بڼه ستووی كـ مهـ اـ یه تی بـ به سهر زانستدا، ئه وه پـ وسته كـ مهـ گای كوردی به كـ ی ده زگا مه عریفی و کلتوری و ئایدیـ لـ ژپه كانیپه وه وهك دروستكهری فانتازیای كـ نه په رستى بخوـ نینه وه.

ره سه نایه تی/ داهـ نـان

به كورتی ئه مـ قسه كړدن له باره ی ره سه نایه تی و بـ وابوون و ناسنامه و ستایل و ناسیونالیزم، قسه كړدن له گهـ انه وه بـ ئه سـ كـ كـ ن و رووداوى یه كه م و كه له پور و یاده وه رى نه ته وه... قسه كړدن كـ سیاسیانـ ی پـ پـ لیستیپه بـ مه سره فـ رـ ژانه، هه رگیز پرسیار كـ گرنگى هـ نه گرتووه، ئه و شـ وه یه له قسه كړدن چوارچـ وه یه کی فانتازیى له نـ و کلتور و پانتایپه ئه ده بی و هونه رى و میدیا كانی كوردی بـ خـ ی بردووه، له رـ گای تـ گه یشتن و خـ ناسینه وه نا، به كـ كو وهك سروتى گهـ انه وه و ئاماده كړنه وه ی رووداوه سهره تایی و دامه زرـ نه ره كان، وهك ئه وه ی كـ مهـ گای كوردی به یهك رـ ژ له دایك بووبـ تـ و یهك ره نـ گ و ده نـ گى هـ بـ تـ... له رـ گای په یوه ندیكړدن به مه عریفه ی ئه ویدیکه وه نا، به كـ كو وهك ئه وه ی كـ مهـ گای كوردی خاوه نی خودـ كـ ی پـ داهـ نـان و تـ كمه و جـ گیر بـ تـ؟! به مـ به شـ كـ گه وړه ی گهـ انه وه بـ رابردو و له نزیكترین پـ ناسه یدا په یوه ندی به فـ رامـ شـ كړنى فیکر و نه بوونى جیها نـ بـ نى سه رده مه وه هه یه، وهك چـ ن په یوه ندی به نه بوونى با به تبووندا یه.

له پانتای کلتوری کوردیدا سـزی گهـانهوه بـ رابردوو، زار
قهره باغییه کی گهورهی نهوویه کی بنهستووی (رـشـنبیری/سیاسی)
کوردی بهدوای خـیدا کـش کردوو، نهوویه که هیچ ئاماده ییه کی
فیکری و معریفی لهـمـی پـ له جیاوازیدا نیشان نه داوه، بـیه
له بری ئهوهی وهک بکهر دهریکه وـتـ، دهیه وـ وهک ره مز (ره مزی
دهسهـاتی رابردوو) ئامادهی زه مه نه کان بـتـ، هه موو ئاماده ییه کی
ره مزیانهش خـی له سهرووی واقع دادهـتـ و هـز و توندوتیژی نه بـتـ،
معریفه و گفتوگـ و بیروـای جیاواز و دنیا بینی جیاواز ناسـتـ...
دهمه وـ بـمـ دهشـ کـی ئه و پهـگیری و توندوتیژی و (قسه کردن له بری
هه مووان) شـوازـکی نادره ستانهی دهسهـاتی سیاسی شکستخواردووی
کوردی بـتـ و به ره و پانتاییه کانی دیکه کلتوری دزه ی پـکـرا بـتـ!
لـره دا هه وـدهـم له رـگـای راقه کردنی دووری و نزیکه له (مه رجعهـ-
سه رچاوه-coming back) بـمـ کـمهـگـای پهـرـزخـواز و دا هـنـان
پـچهـوانه ی یه کتر بیر ده که نه وه، خودـکـ که سیستم به خواستی خـی له
قالبی ده دا و خـناسـی (خوـندنه وهی خوده به پـوهـری خود) پـچهـوانه ی
یه کتر ده که نه وه، یه که میان داخران به ره مه ده هـنـ و دووه میان روو
له کرانه وه یه.

دا هـنـان له دـزینه وه و نوـکاری و به ره مه هـنـانه وهی بـ سنور
به رجسته ده بـتـ، هه میسه دنیا یه کی نوـ و روانینهـکی جیاواز و
معریفه یه کی دیکه ده خاته وه، به شـکی گهورهی دا هـنـان په یوه ندی به
خـناسـین و خه یاـکـه وه هه یه، که له حاـته ی کرانه وه و جیاوازی و
ده رک کردن دایه، عه قـکـ که په یوه ندی راسته و خـی به ئه ویدیکه و زمان
و ژینگه ی دهره کییه وه ده کات، به و مانایهش په یوه ندی دا هـنـان به
جیهانه وه په یوه ندیه کی دینامکیه و له سه ر گـگـانکاری و قبوـکردنی
ئه ویدیکه ی جیاواز و بـ سنوری وه ستاوه. دا هـنـان هه میسه ده که وـته
ئه و دیوو سنوره کان و چوارچـوه کان و به شـوه یه کی ستوونی داده به زـ و
له قوـایی فیکر و ئەزموون و دنیا بینی خـی واز ده کات، دنیا ی
دا هـنـان دنیا ی به یه که وه ههـکردن و هاوژیانی و شیعریهت و چـژه،
دنیا ی ره نگه جیاوازه کان و ههست و نهسته جیاوازه کان و مرـقه
جیاوازه کانه، دا هـنـان به رده وام دنیا به شـوه یه کی کتوپـ به ره مه
ده هـنـته وه... چه مکی دا هـنـان به چه مکی (ئازادی) یه وه به نده، به و
مانایه ی که سنوره کان ناسـین. چه مکی دا هـنـان به چه مکی
(خـه ویستی) یه وه به نده، به و مانایه ی که ئه و کاته ی خـه ویستی
داده هـنـتـ، خود بوونی نییه، خود به توانای دهر بـن و ئەزموونه وه
ده لکـ، دا هـنـان به زهین و کاری کرده ی له ناکاو، ساتی دا هـنـان
ده که وـته دهره وهی تـگـه یشتنی فیکر و ئەزموون و بیره وه ریه وه.
دا هـنـان به رده وام کار له سه ر ههـوه شانه وه و دووباره بونیاد نانه وه

دهكات، كار لهسەر پرسیار و ئيقاعه نوځپهكانى سهردهم دهكات، هر لهوشهوه دژى پهځيرى و جځير بوون و بيركردنهوى بڼهستوو رادهوهستت، وهك چان نه بځواى به سځنتر ههيه نه به پوراوځز، نه له رځگاي شته مهزنهكانهوه راست ده بځتهوه، نه به هځي شته بچووكهكانهوه سځزى ئهويديكه بځخځي رادهكځشځت. له داهځناندا (رابردوو و ئځستا و ئاينده) له تاكه جولهيهكى ههنووكهبيدا بهيهكدهگن، جولهيهكى له پځي ئيبداعي، بهرو كردهيهكى ترسناكى داهاتوومان دهكاتوه... بځيه ئه ورستهيه لاي زځربه دووباره ده بځتهوه كه ده ځځين: داهځنان زهمهني تايبته به خځي كشف دهكات. به ځام رهسنايه تي له تځربووني خځيدا دهژى، (تځربووني خود) و (كهشفكردنى ژيان) ئه گهرچى دووانه يى دژ بهيهكيش نه سازځنن، هه ځگرى دوو رافه كردنى جياوازن، چونكه له لايهك ناتوانين ره گزه زيندووه كاني رهسنايه تي، ئه وهى له گه ځماندا هه ناسه ده دات، له كهشفكردنى ژيان و كرانه وه و ئازادى و فره رهنگى دوور بخهينه وه، واته ناتوانين كځي كه له پور به هاوشانى كځن و رهسنايه تي له قه ځهم بدهين و تازه گهرى به هاوچهرخ و داهځنان بنا سځنين. نه يه كه ميان ره مزى دواكه وتنه و نه دووه ميان پځشكه وتن، رهسنايه تي له ره گزى دواكه وتوو و مردوو به تا ځ نيه... تازه گهريش مهرج نيه هه ميشه ساته وه خځي كه ميعريفى دامه زرځنځت، تازه گهرى ده شځ له ده مارگيرى به تا ځ نه بځت! داهځنان مهرجى گه ځانه وه بځ رابردوو ناسه پځنځت، وهك چان هه موو تازه گهر يه كيش داهځنان نيه.

ئهم ځځ (زيندوو كرده وهى كه له پور) وهك مځديلى فيكرى خځره ځا تي، به شځي زځري كلتورى كوردى و دهسه ځا تي سياسى كوردى له گه ځ خځي ده بات، ئه و جځره بيركردنه وهيه (سه له فى و ته قليديه كان) نوځنه رايه تي ده كهن، جگه له فځرم گځځين، له رووى ميعريفيه وه لهسهر هيچ نه گوتن وه ستاوه! له به رانه بر ئه وه (سروش وه رگرتن له كه له پور) بژارده يه كى دروستكراوه و ده كه وځته نځوان (كه له پورخوازن و هاوچهرخخوازنه وه)، ئه و جځره بيركردنه وهيه ته نها دوو ځوويى سياسى و به تا ځي رځشنيبري نيشان نادات، به ځكو ده كه وځته دهره وهى بوځري و بځوابوون به خځوه، مه به ستم له بځوابوون ئه وه يه كه كار ئاكامى كرده وه يه، كرده وه ش ميعريفه به رهم ده هځنځ، به ديوه كه ي ديكه ش بوځري به روونى به تاكه وه به ستر او ته وه و تاك به ميعريفه وه، ميعريفه ش به ئازاديه وه! عه قځ لهسهر به رهم مه ځنانه وهى به رده وامي ميعريفه كار دهكات و بيركردنه وه لهسهر به رهم مه ځنانه وهى به رده وامي ئازاديه وه وه ستاوه... ئاراسته ي سځيم لهسهر (دووباره خوځندنه وهى كه له پور) خځي بونياد ده نځت و (ئازادىخوازه كان) نوځنه رايه تي ده كهن.

نه گڼه يهك شتن.

به نام مرقف چن (باوه) قبو دهكات، چن به دهستی دهه نڼ، چن دهكهو ته ناو سنوره دياريكراوه كانی باوه هوه؟ ئايا تهماشاكردنی مرقف وهك (بوونه وهر كی كه مه ایه تی) سره تاي بواوه نڼان نییه... یه كه كه له هكاره كانی ئاره زوو ب قبو كړدنی باوه نڼك، ترسه. چوونه نڼو كه مه جگه له خشاردنه وه له ههر مه تاريكه كانی ئویدیکه، شته كی دیکه نییه، سنوره نادیاره كان زڼر له سنوره دياره كان گه وړه ترن، رووبه ره نه نییه كان زڼر له پانتاییه كه شفاكراوه كان به رفره وانترن... بیه نه گهر مرقف باوه نه ه نڼ چي به سر دت، نه گهر مرقف خي نه داته پا كه مه، چن ده توان به وه موو لاوازییه وه خي بپار زت، ئايا نابت لهو شتهی كه له وانه یه رووبدات به تووندي بترس ت؟ مرقف ههر له تهماشاكردنی وهك بوونه وهر كی كه مه ایه تی عاده تی به باوه هوه گرتووه، نه گینا خ مان به گومبوو ده زانین! كه واته قبو كړدنی باوه جگه له راكردن له ترس، جگه له خشاردنه وه، جگه له بواوون كی سره تایانه، جگه له خخته پا دیار... شته كی دیکه نییه، مرقفی باوه دار مرقفی عوسابییه، مرقفی نیرسی، هه ست به ه نڼز ناكات، ده ترس و ده سه وه سانه، مرقفی نیرسی هوشیار نییه و خي ناس... مرقفی عوسابی پویستی به بوونی خ ناسی نییه، تهنه باوه ه نڼان ب ئو به سه.

له بیرمان نه چت عه ق به ره می رابردووه، عه ق كه به باوه هوه سیخناخه، عه ق كه له سر دووباره بوونه وه كار دهكات، عه ق كه سنوردار، مرقفی بنه ستبوو ب ئوهی له ترس رابكات، ب ئوهی له خا بپوون رابكات، ب ئوهی له نه ننی ئویدیکه رابكات، هوهی تپه اندن نادات، به كو خي به باوه كه وه كات و به ند دهكات، هوهی ئازادی نادات، خي ده خاته نڼو بواوون كی سنورداره وه... ترسی مرقف له تهنیایي، گشه گیری، ترسی مرقف له مهنديوون، له نه کران، له نه گیشتن به شته ك یان شو نڼك، ترسی مرقف له سر نه كه وتن، ئوه پرسیاره كه نییه، پرسیار ئوه یه ئايا له رگای باوه هوه به خ ناسین ده گه یین، ئايا له رگای باوه هوه به ئازادی ده گه یین؟

به های مرقف نه به ستراوه ته وه به سر كه وتنه كانی، به چه ند تی شتومهك كه ینی له بازاردا، به وه نده سرمایه ی هیه تی، به موك و ما ی، ئاده میزاد له گشه نیگای هزی تایه تی خي و توانای خ شویستییه وه هه ده سه نڼ نرت... هه میشه مه عریفه کرانه وه یه و نه زانین داخران، هه میشه خ شویستی قبو كړدنی جیاوازییه و هه میشه هوه دان ب مه عریفه ی جیاواز گڼان دروست دهكات و باوه وه ستان، بیه ههر

چه نده سنوره کانی هوشیاریمان به رفروان بـت، باوه بوون که متر
 ده بـتهوه، چونکه باوه سنوری مه عریفه دیاره، به ام توانای مرـف
 بـ سنوره، مرـف بوونه وهر کی نه گـ نییه و همیشه له گـ اندایه،
 مادام ئـمه به دواي مرـفایه تی و خـشه ویستی و ئازادییه وهین، بـ
 ده بـ باوه بکهینه هـکاری دژ به یه کبوونمان، رق له یه کبوونمان،
 بـ ده بـ باوه بکهینه په ردهی لـکجیا بوونه وهمان، بـ ده بـ له سر
 باوه به گژ یه کدا بچینه وه، بـ خـمان به باوه کـه وه ده به ستینه وه،
 بـ خـمان له کونجی باوه کـه وه گـشه گیر ده کهین، بـ ئازادی و
 خـشه ویستی خـمان بـ دنیا به یان ناکهین، بـ خـمان به باوه کـه وه
 کـتوبه ند ده کهین... فیلمی (کـنفـ پاندا) ئیزدیواجیه تی خـناسین و
 بیـوابوونمان بـ روون ده کاته وه، فیلمی (کـنفـ پاندا) گوزارشت له
 دیسپلینی سهربازی رـژه هـاتی ده کات و مه بهستی گه یاندنی جه وه هری
 عیرفانی رـژه هـاتییه، له ههمان کاتدا به پـی قسهی (سلافـ ژیرهک)
 ئایرـنییه و گاـته به باوه هـکی خـی ده کات، ئه وهی زـری سهرنجی
 ژیرهک راده کـشـ لهو فیلمه دا گاـته کردنه به ئایدیـلـژیا، به ام
 ئایدیـلـژیا ههر ده مـنـ! ژیرهک له تهماشا کردنی بـ ئه و فیلمه
 ره نکه مه بهستی ئه وه بـت که: “ئایدیـلـژیا له مـدا بـوایه که به
 ههمان شـوهی ئیمانی رـژه هـاتی کار ده کات.” ئه و خوـندنه وه یه (وهک
 ئه وهی من بیرى لـده که مه وه) ههم ئایدیـلـژیا هـده سه نگـنـ، ههم
 دیدی رـژه هـاتی بـ ئیمان ده خاته روو. دوا جار ئه و خوـندنه وه یه
 پـمان ده بـت: ههر گیز که سی باوه دار (وهک بانگه شه کهری دوا راستی)
 که سی ئاشتیخواز نییه، ههر گیز که سی باوه دار که سی ئازاد نییه،
 ههر گیز که سی باوه دار که سی خـشه ویست نییه، له پـسهی خـشه ویستیدا
 دوو چاری رـگری ده بینه وه، له پـسهی خـشه ویستیدا جیاوازی
 جوانییه کانی خـی ده نه خـشـنـت، به ام له نـو باوه داران و
 ئایدیـلـژکاراندا رق بوونه وه له یه کتر، نکـیکردنی یه کتر،
 قبوـنه کردنی یه کتر... هـگری یهک ئایدیـلـژیا و بیروباوه ن و
 یه کتری قبوـ ناکهن، دژ به یه کتر کار ده کهن، چونکه ههر یهک ده یه و
 سنوری نه زانینی خـی بپارـزـ و بهرگری له نه گـی و کـتوبه ندی خـی
 بکات، ههر کهس ده یه و خـی زـتر له به ندایه تی ئایدیـلـژیا و
 بیروباوه هـکی نزیك بکاته وه، خـشتر خـی رادهستی پهـگیری بکات...
 ئه ی ئازادی و خـشه ویستی و جیاوازی ده که وـته کوـی مرـفایه تییه وه؟
 له شهـی حه وته می سه لیبیدا که (سانت لویس) سهرکردایه تی ده کرد،
 (ئیفـ لوبرـتن) ده گـته وه: رـژـک له سه ره بـیه کدا تووشی
 پیرـژنـک بووم، که ده فرـکی ئاگر به دهستی راستییه وه و کاسه یهک
 ئاویش به دهستی چه پییه وه بوو. له وهـامی ئه وهی که ئه و دووانه ی
 بـچی هـگرتووه پیرـژنه که گوتی: ده مه وـ به ئاگره که وه ها به ههشت

بسوتنم هیچی ل نه م ن ت ه و به ئاوه کەش وا ئاگری جه خه نه م خام ش بکه م گ کی ل ج نه م ن : چونکه ده مه و ت که س نه ب پاداشتی به هه شت چاکه بکا و نه له ترسی ئاگری د زه خ. به کو ته نها ب خ شه ویستی خودا بیکات.

ناسنامه / په گیری

ره نکه وشه ی (ناسنامه) وشه یه نه ب هاوشانی (یه کگرتنه وه له گه خود) هه نگاو بهاو ژت، به ام ده ش پ کهاته ی ئه و وشه یه له ز ر رووه وه ت گه یشتن له باره ی ناسینه وه و نا بکات! ناسنامه وشه یه کی ئاو ته یه و له (ناسین) و (نامه) پ کهاتوه، نامه ی ناسین ئه گهر چی حه قیقه ت کی ره های ب نموونه وه ک زمان و خه س ته جه وهه ری و هاوش وه کانی ناسین و ئاراسته ی ناسین دیاری ناکات، به ام به گشتی شت کمان له باره ی ناسینه وه به ش وه یه کی ب لایه نانه پ اده گه یه ن ت، که واته ناسنامه وه ک ئه وه ی ده لاله تی ناسینی له خ دا هه گرتوه، شیاوی فره ج ری ت گه یشتنی ت دا ده ب ته وه، ناسنامه نامه یه کی کراوه یه له باره ی ناسینه وه، به و مانایه ش زمانی کوردی به شداریه کی ب لایه نانه ی له باره ی ناسینه وه هه یه.

ناسنامه وه ک زاراهه په یوه ندی تا ک به ک مه گاوه دیاری ده کات و خه س ته جه وهه ری و جیاواز و هاوش وه کانی تا ک و ک مه گا ده ک شت، ه یچ ک مه گایه ک ب ناسنامه و نا نا کر ت، به ام به و مانایه ی که پ کهاته کانی ناسنامه ج گیر نییه و به پی بارود خ گ انی به سه ردا د ت: ناسنامه ی که سی، ناسنامه ی ک مه یه تی. ر شنبیری، نه ته وه یی.. له ک مه گای س یه مدا هه ژموونی ک به سه ر تا کدا هه ژمووم کی گه وره یه و له ره فتاردا ده رده که و ت، ئه وه ش ته و او پ چه وانیه ی ک مه گا تا کخوازه کانی خ رئاواییه، که به ش وه یه کی گشتی تا ک تی زا ه به سه ر ره فتاری ر ژانه و ج ری هاو به شیکردن له نه خشه و پر ژه کانی ک مه دا... له ک مه گای س یه مدا ناسنامه ی ک مه ناسنامه ی نیشتمانی و نه ته وه یی و ر شنبیری به ش وه ی سیاسی و دهروونی هه ژموونی هه یه، به ام له ک مه گا ته کن ل ژی و سیاسیه پ شکه و تووه کاند چه مکی ناسنامه به تا ک و دامه زراوه ج راوج ره کانه وه ده لک ت، یه که میان ده ش به قهیرانی ناسنامه ناوی بهرین، که (داریوشی شایگان) له کت بی (وه همه کانی ناسنامه) وه ک (و نه ی سه پ نراو به سه ر خود) قسه ی ل ده کات. قهیرانی ناسنامه ش به ت گه یشتن و ه شیار یی ک مه گاوه به نده. چونکه ناسنامه گوزارشت له ماهیه تی ت گه یشتن و هوشیاری ده کات، گوزارشت له ماهیه تی فیکر و ر شنبیری و زیاری مر ق ده کات. پ شکه و تنی ک مه گا له رووی ت گه یشتن و زانیاری و ته کن ل ژیا و میدیاوه ناسنامه یه کی گهردوونی له خ دا هه گرتوه، ئه و ناسنامه یه بهرگری له تا ک تی و ر ژه گه رای ی و ونبوونی سه رچاوه ئایدی ل جی و

ته قلیدییه کان ده کات و بـ پر ژه گـ انکارییه گه وره کانی نـو
کـمه گای مر قایه تی ده گه ته وه. ئه و جـ ره له ناسنامه له سر
کرانه وه و پلهی سفری ئایدیـلـجیا و لـکـبـوردهیی بـ سنور و
قبوـکردنی جیاواز وهستاوه و ماف به تاك ده دات هـبـژاردنی تایبه تی
خـی هـبـت. داریوشی شایگان پسـپـر له مـژووی ژیاریه کاندایـیـوایه
ئه وهی ئه مـ دنیا بهـ وه ده بات ژیاریه کی گه ردوونی تازه یه، ئه وهی
ناسنامه ی تاکیش بهـ وه ده بات توانای عه قـییه، که هـموو
پا به ندبوونه رـشـنبیری و ئیتنی و ئایینییه کان وهك پا به ندبوونـکی
رووت ده بینـت.

بهـام چه مکی (پهـگیری) په یوه ندیه کی راسته و خـی به ره گه زپه رستی و
دگماتیزمیه وه (Dogmatism) هـیه، پهـگیری واته په یوه ستبوون به
فیکرـك یان چه ند بیرکردنه وه یه کی دیاریکراو و قبوـنه کردنی دیبا ته
و چاوپـداخـشانه وه و په رستنی ئه و فیکر و بیرکردنه وه یه وهك ئه وهی
چه سپاو و ره ها بـت، له به رانه ر ئه وه شدا ره تکردنه وهی هـموو
بیرکردنه وه و بیروـایه کی دیکه ی جیاواز... به و مانایه ش ده شـ
کوردبوون وهك ناسنامه بنه ستبوون و پهـگیری و داخران بنوـنـ...
ده شـ ته وای فهزا جیاوازه کانی ژیانی کوردی له خـیدا کورت
بکاته وه، بهـام له گه هـموو ئه وانه شدا تاکی کوردی له دهره وهی
بیرکردنه وه چه سپاو و ره ها کان و دامه زراوه سنورداره کانی
ئایدـلـژیاوه له هـوـی خـی به رده وامه، دا هـنان هـمیشه له
ئازادییه وه یه، له خـناسیه وه یه! (سارته ر) دهـت: دوزمنی سه رسه ختی
رـشـنبیری راسته قینه خودی رـشـنبیری ساخته یان خـفرـشه، که هـمیشه
به رگری له ئایدـلـژیا ده کات.

که واته ناسنامه چه شنی پهـگیری به ته نگژه ی کرانه وه به رووی دنیا و
ئه ویدیکه ی جیاوازه وه ناو ده برـت، چونکه مرـق له پهـگیری و
ئاراسته کردنه وه، په یوه ندی به دنیا و ئه ویدیکه وه ده چـت... مرـق له
رگای ناسنامه ی داخراوه وه په یوه ندی به ئه ویدیکه ی جیاوازه وه
سنوردار ده کات، بهـام له رگای خـناسی و هوشیاری و په یوه ندیه وه
به شـوه یه کی جیاواز به شداری له تـگه یشتنی دنیا و مه عریفه ی دنیا دا
ده کات، مه رج نییه له رگای حه قیقه ته وه بـت، ده شـ له رگای
بیرکردنه وه ی جیاواز و تـوانین و چـژ و جوانیه وه بـت! هـمیشه
په یوه ندی مرـق به مرـق و په یوه ندی مرـق به دنیا وه چاره سه ری
به شـکی گه وره ی هوشیاری و خـناسیمان ده کات، به دیوه که ی دیکه ش
ناسنامه ی داخراو و سنوردار وهك شـواز کی دیکه ی بنه ستبوون و
پهـگیری و توندوتیژی ته ماشا ده کرـت، په یوه ندیکردن به ئه ویدیکه ی
جیاواز، توانایه که بـ گه یشتن و راقه کردن و دا هـنان، توانایه که بـ
گه یشتن به مه عریفه و جوانی حه قیقه تـکی دیکه ی جیاواز... مه رج نییه

ئاسكانى پەيوەندى و كرانه‌وه بەرەو حەقىقەتمان ببات، بەقام
بگومان بەرەو خاسى و خاشەويستى و داهانان و ئازادىمان دەبات،
جوانترىن شەوى پەيوەندىكردى مرئيانە كار و داهانانە، بەو
مانايەى كە عەق كار بەهه‌وه دەبات و داهانان لە ئازادىدايە، بەو
مانايەى كە عەق لە تگەيشتن و راقەكردى بەردەوامه‌وه دته
بەرهم و داهانان لە رگەى خاسى و ئازادىيەوه! بەقام ناسنامەى
داخراو و سنوردار و گەشەگىرى دەكه‌وته دەرەوهى پەيوەندىكردى و
داهانانەوه، دەكه‌وته دەرەوهى تگەيشتن و راقەكردىه‌وه، دەكه‌وته
دەرەوهى خاسى و ئازادىيەوه، ناسنامەى داخراو هوشيارىيمان س
دەكات، هەميشە ئاراستەمان دەكات... تگەيشتن لە مرئىبوون، تگەيشتن
لە مرئىفايەتى تگەيشتنە لە پەيوەندىيەك كە بەرەو هوشيارى و
مەعريفە و ئازادى و چاژ و جوانىيمان دەكاتەوه، نەك ناسنامەى
داخراو...